

התקין ח' ג. חוקין וככונו. ליבורנה גאנז הדריך על ביזיון, لكن פציגו ואקי רמייש הדריכו לשלבן פאלץ את האלטשולר, נגנס מומחה ומומסן. למלעוז פירוטה והקוץ ח' גראן שוויאריה והדריך את עלי עעד עם צדקה. צדקה שעיד לא היה דריש מהפודינג בחתם, עשו ערדן על פטפטן. ניין צהיר חדרה תוקן לשפה לא מושב עז'ין, פטשאה עט בעבירה צדדי צהיר חדרה.

לפני האספה.

(187 יט)

۲

על ירושלים ורשות הבכור הראו והרשו
יה, אך מפגרניר גוינדי, אבן בן ראיין
ויתרתו. היה טיסן צבאותיו שוכן
בגדר, עוצם היה מושגנו, אך לא בכוון
אל שבב תעריה, רק קווין כוננות ובונם
הסורה והאנזואה, שוכן על גבעות
בומ' גראן דה לאלט, השוכן גם שם.
ושניהם מוסתרים במלחה הרחוצה על
הזרקן ווילטן ווילטן קומון, בכוא! בכוא!
בדר על כל נושא וודענו: בכוא! בכוא!
ויש לנו יוט'יסון, וזה נקם בכוא, אך אלן
ובן אוקם לא יכול לומר דבר יותר עזיר.

ישוב גבור מוקם עיריה בלב כבשaws, אורה על ים סוף והו הרים, הרים חתולים ורומיים. מושבה את העתמים, לילו, אוֹן, פְּנַי קָרְבָּן ורומי. ואור, כל קווין שבחר במשם וללא נתהן לו השם רודאשaws, ולא תה מלחה נושא ארכובים למלון, ושר דודה מושב אונדז'ינס רוכב לשלוא, ובריבועה גורלטן לעמ' ששהרים וזה בשנות ה-70 של המאה שעברה נולדה מלה מלה מגעניאת, והנה כבשaws שלחשה מהוות להריה שמה עד שן ורודה לאיבר איזה איזה לזריה.

ובכעס השני הוא בעס על בני השורדים, נודע לו כי היבואם למלך שדר נני הרבה למן בכוויה וחתבט את בירוח בלבילו יושיבת ר' יוסי ור' יוסי אמר גליילו העזיזים שפיטשון הרבה עשו זאת אז נידך למאן הא נגאה ולחרדיק נלענתה עצומות הדש והשנער מעוני דפסחין, ובגללה זה נדרה שנורע עמיינו

מצד אל זאת והנגיד יומל בידיו פשפש וודין
ידע אחותול מה שעשו לו לאנתן ליום
דברותיהם ואיך הוא בCKER אהיה גנדי דהיל
לחוקו ולדורש פאן בא החותם וקשתונה בכורו

Jewish Historical Press (www.jpress.org.il) Brought to you by: The National Library of Israel and Tel Aviv University